

третий циган, хватає її в пів і тручає на бік): Терметет, я її ножем по горлі, давай фляшку (хоче кинутися на неї, но Кривий сидючи затримує його рукою).

Кривий: Чекай, на, пий з моєї, (до Остапа) Гей, подай торбу. (Остап дає торбу). Тримай, а добре. (Остап приклякує, дід витягає фляшку, цілу ковбасу, кладе коло себе, і шукає далше в торбі). А паланиця де? Певнось зжер неробо!

Остап: (дуже лагідно) Я-ж не мав торби в руках!

Кривий: Що, еще пащекуєш? (тручає його зі всеї сили так, що Остап падає на бік, а дід ногою його відтручує). Маєш вечеру, тепер молися Богу і йди спати.

II. Циган: (оба цигане посідали, циганка присунулася до огню і сидить в кучки). Не бий хлопця, бо колись тобі віддасть. Давай Кривий фляшку.

Кривий: Напийся, а по трошки. А я йому дам еще на добраніч пару палиць, щоб добреся йому спало — гуңцвотови.

II. Циган: (не, і дає другому циганови, той не, циганка нараз виринає йому з рук фляшку і собі тягне).

III. Циган: Та не все, по трошки, не пий, бо забю.